

Kreditforeningsobligationer er i denne Tid faldet med mellem 2 og 3 pCt., saa det er altsaa ikke mere den gode Tid til Optagelse af dette Statslaan, som man regnede med, da Lovforslaget blev fremsat.

Men Lovforslaget er ogsaa, som jeg allerede i Begyndelsen af mine Bemærkninger udtalte, mærkeligt ved sin Gang gennem Rigsdagen. Dette Lovforslag blev forelagt den 30. Januar, altsaa et Tidspunkt, da man endnu kunde tale om, at Obligationsmarkedet var stigende, men det kom ikke til første Behandling før den 22. Februar, altsaa 3 Uger efter, at det var fremsat. Og efter en Behandling, som gav Anledning til storpolitiske Udtalelser mellem de to Regeringspartier indbyrdes, gik Lovforslaget til Finansudvalget. Det synes næsten, som om Finansministeren havde glemt denne lille Post, idet Lovforslaget først i Gaar, den 27. Marts, pludselig dukkede op i Folketinget og der maatte behandles paa samme Dag ved anden og tredje Behandling, og det foreligger nu i Dag her i Landstinget, den Dag, man vel kan sige er den sidste Arbejdsdag i dette Finansaar. Selv om man maa gaa ud fra, at Landstinget, da Lovforslaget kommer hertil vedtaget af alle Partier i Folketinget, vil færdigbehandle dette Lovforslag, er det dog i Morgen og i Overmorgen Helligdag, og der er saa kun tilbage den sidste Dag, Lørdagen, i dette Finansaar, men paa den Dag vil Finansministeren dog umuligt kunne faa dette Laan ordnet. Der vil derfor ikke blive Tale om, at disse 10 Mill. Kr. kan laanes i dette Finansaar, men der vil i Stedet for blive Tale om et Laan paa 20 Mill. Kr. i næste Finansaar.

Skønt der altsaa er meget ved dette Lovforslag, som ikke tilfredsstillende det Parti, jeg tilhører, maa jeg dog erkende, at det ikke er muligt at forandre Lovforslaget eller gøre Modstand derimod, og vi vil derfor stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Tvede: Det foreliggende Lovforslag, der fremtræder som et Led i den højtærede Finansministers Bestræbelser for at opnaa Balance paa Statsregnskabet, har mine Meningsfæller i det andet høje Ting tiltraadt, og det konservative Folkepartis Medlemmer i dette høje Ting vil ligeledes tiltræde det under Henvisning til de Grunde, der er til, at det fremkommer. Det er jo Meningen, at Beløbet skal anvendes udelukkende til Dækning af Udgifter ved Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver, og den Tanke kan vi ogsaa godt tiltræde,

men Forholdet vil selvfølgelig blive mere tiltalende, naar man er sikker paa, at det ogsaa i Virkeligheden drejer sig om indtægtgivende Aktiver. I de senere Aar har flere af de Virksomheder, som vi henregner til de indtægtgivende Aktiver, desværre givet ganske betydeligt Underskud, men der er dog i den sidste Tid sket en væsentlig Forbedring heri, og derfor er det ogsaa vort Haab, at de Tider, vi gaar i Møde, skulde kunne give ikke blot Balance, men ogsaa noget Overskud paa de forskellige af Staten drevne Virksomheder, til hvis Udvidelse disse Penge skal bruges. Saa vidt jeg erindrer, beløber Afdragene paa Statens Gæld sig i Øjeblikket til omkring 11 Mill. Kr. om Aaret, og naar vi nu, altsaa foreløbig i de kommende 3 Aar, hvert Aar optager 10 Mill. Kr., vil der dog blive en lille Margin tilbage; det vil sige, at efter mit Skøn er det egentlig et Moratorium paa Afdragene af den bestaaende Statsgæld, der ved Gennemførelsen af dette Lovforslag bliver etableret.

Lovforslaget er, som tidligere nævnt, vedtaget i det andet høje Ting, og jeg forventer, at det ogsaa vil blive Tilfældet i dette høje Ting. Jeg tror, man maa sige, at i Almindelighed vil man ikke gerne være med til at forøge Statsgælden, men i Virkeligheden bliver der, som jeg sagde, heller ikke Tale om nogen direkte Forøgelse, idet der dog bliver et aarligt mindre Afdrag paa den bestaaende Statsgæld, saa at det samlede Beløb ikke kommer til at overstige, hvad vi nu har. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Brandes: Lovforslaget hører til dem, om hvilke man paa Forhaand kan sige, at Landstinget ikke vil ændre en Tøddel deri, det er et finansielt Lovforslag af saa overvejende Betydning, at Folketingets Stilling vil blive afgørende for Landstingets, og da Lovforslaget kommer hertil fra Folketinget tiltraadt af hele Finansudvalget og dernæst enstemmigt vedtaget i Folketinget, er der ikke megen Anledning for mig til at udtale mig videre derom. Jeg skal dog gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Den højtærede Finansminister sammenlignede dette Lovforslag med en tidligere af ham gennemført Lov fra 1912, ifølge hvilken der paa samme Maade aarligt skulde optages smaa Statslaan til Erhvervelse, hed det, af indtægtgivende Aktiver. Der er dog den Forskel mellem dette Lovforslag og det tidligere, at det blev ganske nøjagtigt bestemt i Loven af